

Zich voorbereiden ...

Wilh. à Brakel

Voor iedereen die met zegen van het avondmaal gebruik wil maken, is het nodig dat hij zich voorbereidt. We noemen u daarvoor vijf redenen:

1. De gelovigen worden gehinderd door hun oude natuur en hun aardsgezindheid. Net als de gewichten van een klok zakken ze voortdurend naar de aarde, en zijn dus niet in staat om geestelijke activiteit te verrichten. Bij gelegenheden als het Heilig Avondmaal hebben ze daarom de plicht zichzelf aan te sporen, zodat ze de geestelijke zaken ook op geestelijke wijze kunnen uitvoeren.

2. Bij het avondmaal wordt iedere avondmaalganger nauwkeurig bekeken op zijn bruiloftskleed – waarmee de juiste gestalte van het hart is bedoeld. Denk hierbij aan de gelijkenis van de koninklijke bruiloft:

'En als de koning ingegaan was om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; en zeide tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?' (Matth. 22:11-12). Om in de ogen van de Koning een aangename gast te zijn, is het dus noodzakelijk van tevoren het bruiloftskleed aan te trekken.

3. Bij het avondmaal is er sprake van iets heel bijzonders: een gelovige nadert tot God op buitengewone wijze, en mag heel dicht in Zijn nabijheid verkeren. Wie aanzit aan de tafel des Heeren, verkeert in Gods tegenwoordigheid. Als bondeling onder de bondelingen nuttigt hij daar de tekenen en zegels van Christus' gekruiste lichaam en vergoten bloed. God wil dat degenen die tot Hem naderen, zich heiligen. Laten we daarom in de avondmaaltijd onszelf vragen: 'Waarmee zal ik de HEERE tegenkomen, en mij bukken voor de hoge God?' (Mi. 6:6) Kortom, wie het bijzondere werk van het avondmaalvieren wil verrichten, moet zich ook op een bijzondere wijze voorbereiden.

4. In de Bijbel beveelt God de mensen dikwijls om zich voor te bereiden als ze bij een bijzondere gelegenheid tot Hem naderen. Toen de Heere op de berg Sinaï aan het volk Israël zou verschijnen, zei

Hij van tevoren tegen Mozes: 'Heilig hen heden en morgen, en dat zij hun klederen wassen, en bereid zijn tegen de derde dag' (Ex. 19:10-11). Toen de Israëlieten dankzij een wonder van God door de Jordaan zouden gaan, ontvingen zij het volgende bevel: 'Heiligt u, want morgen zal de HEERE wonderheden in het midden van ulieden doen' (Joz. 3:5). Toen Mozes dicht bij de brandende braambos – het teken van Gods tegenwoordigheid – kwam, zei een stem: 'Trek uw schoenen uit van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig land' (Ex. 3:5). Toen Samuël Isaï en de oudsten van Bethlehem uitnodigde om een offer te brengen, zei hij: 'Heiligt u en komt met mij ten offer' (1 Sam. 16:5). En, om niet meer te noemen: als de priesters naar het altaar gingen om te offeren, moesten zij zich eerst wassen. Welnu, de boodschap van dit alles voor ons is niet moeilijk: als wij tot de heilige tafel naderen, moeten we ons eerst voorbereiden.

5. Het zal wellicht ook uw ervaring zijn dat we aan het avondmaal doorgaans meer zegen ontvangen wanneer we ons beter hebben voorbereid. Ik zeg: doorgaans. Soms schuift een kind van God de voorbereiding steeds maar voor zich uit en kan hij er zich tot op het laatste moment niet toe zetten. Toch kan het gebeuren dat hij zelfs dan in zeer korte tijd

een levend besef krijgt van zijn eigen zondigheid, nietigheid en walgelijkheid, met vrijmoedigheid de Heere Jezus aanneemt en in vrije genade roemt, vastberaden opstaat uit zijn zondige toestand, in het geloof aan het sacrament deelneemt én veel troost ervaart. Hij zal dan in verwondering uitroepen: 'Heb ik ook hier gezien naar Dien Die mij aanziet?' (Gen. 16:13) Het omgekeerde is ook mogelijk: dat een gelovige veel werk van de voorbereiding heeft gemaakt, en toch én in de voorbereiding én tijdens de Avondmaalsbediening niet uit zijn toestand van donkerheid en zwakgelovigheid wordt verlost. Mocht hij in de voorbereiding wel enig licht hebben gehad, dan kan hij aan de avondmaalstafel alsnog plotseling door geestelijke duisternis en doodsheid overvallen worden. Hij ging welgemoed ten avondmaal, maar keert bedroefd naar zijn plaats terug! En toch, ook al komt dit alles voor, we mogen de voorbereiding niet verzuimen. Het is onze plicht de door God aangewezen weg in te slaan, en nogmaals: doorgaans verbindt God Zijn zegen aan een nauwgezette voorbereiding. Aan zo iemand zal de belofte vervuld worden: 'Gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart' (Jer. 29:13). Daarbij kan het zo zijn dat diegene ontvangt wat hij vroeg, maar ook dat God op dat moment iets anders nuttig voor hem vindt. Zelfs als de ziel niets ontvangt, kan zij

zich bij een grondige voorbereiding ten minste niet beschuldigen van luiheid, en vrede vinden in haar oprechte pogingen zich voor te bereiden.